

I henhold til § 36 i forretningsorden for Inatsisartut er der fremsat følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om lavere prissætning på traditionelle grønlandske fødevarer i detailhandelen.

(Medlem af Inatsisartut Isak Hammond, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

Medlem af Inatsisartut Isak Hammond har foreslået en forespørgselsdebat, om lavere prissætning på traditionelle grønlandske fødevarer i detailhandlen.

Jeg vil indledningsvis gerne takke hr. Hammond for at have foreslået denne debat, idet det ligger Naalakkersuisut dybt på sinde at sikre de bedste vilkår for vores medborgeres adgang til grønlandsk proviant.

Der er i forslagsstillerens forslag to spørgsmål, som jeg vil behandle hver for sig. Først er der spørgsmålet om prisen på grønlandsk proviant i detailforretningerne, dernæst er der spørgsmålet om øget fokus på, og anvendelse af, grønlandske produkter i de offentlige institutioner.

Vi er fra Naalakkersuisuts side helt enige med hr. Hammond i, at adgangen til grønlandske fødevarer er af største vigtighed for befolkningen. Mange af især vores ældre medborgere har naturlige præferencer for traditionel grønlandsk proviant.

Det forholder sig dog således, at priserne på traditionel grønlandsk proviant følger markedets mekanismer med udbud og efterspørgsel, ligesom andre varer, der udbydes til salg. Er der f.eks. et stort udbud af stenbiderrogn falder prisen. Er der derimod færre rogn til salg, så stiger prisen. Det kan derfor være vanskeligt at regulere prisen som foreslået i begrundelsen for forespørgselsdebatten ved hjælp af eksempelvis skattelovgivningen, da højere eller lavere skat ikke har indflydelse på mængden af fødevarer, der er til rådighed.

En afgift på importerede fødevarer ville måske få forestillingen om "de dyre grønlandske fødevarer" til at forsvinde, men det ville indebære en højere pris på alle fødevarer og det er næppe ønskeligt.

Naalakkersuisut har ikke for tiden intentioner om at gå ind lovgivningsmæssigt og fastsætte, hvilke priser detailhandlen skal tage for deres varer. Den frie konkurrence sikrer, at ingen handlende kan tage mere for deres varer, end hvad forbrugerne er villige til at betale. På den måde sikres alle en rimelig andel af værdien af de grønlandske fødevarer. Lige fra fangeren eller fiskeren, der får sin betaling, over den handlende, der får en avance, til forbrugeren der ikke skal betale mere for varen, end hvad den er værd.

Hvis man dikterer, at de handlende skal sænke prisen på grønlandsk proviant, kan det medføre, at det ikke er muligt at opnå en fortjeneste på disse varer, og det kan videre medføre, at den handlende ikke er villig til at føre grønlandsk proviant.

Dette kunne medføre en situation, hvor det blev bestemt, at prisen på mattak i butikkerne skulle være så lav, at de handlende ikke tjente på at sælge den, da det alene er dem, der skal bære prisnedsættelsen, eftersom vi, som forslagsstilleren så rigtigt siger, ikke skal sætte spørgsmålstejn ved fiskernes og fangernes afsætningspriser. Det vil betyde, at forbrugeren mister adgangen til mattak fra små og store hvaler, hvilket er en udvikling, som Naalakkersuisut finder ingen kan have en interesse i.

Fangernes muligheder for at indhandle fangsten er på nu reguleret i bekendtgørelse nr. 21. af 27. Juni 1998 om levnedsmiddelsvirksomheder. Af denne bekendtgørelses § 2 fremgår det, at fangerne, udover muligheden for at indhandle fangsten, kun må sælge til "forbrugeren", der her er defineret som "cateringvirksomheder, restauranter, institutioner eller lignende"

Dette betyder, at detailhandelen kun kan købe grønlandske fødevarer fra godkendte levnedsmiddelsvirksomheder (AGF) eller enkelte fangere med en godkendelse fra Veterinærafdelingen under Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug. Så længe detailhandlen kun kan købe fra en mellemmand, vil det også have indflydelse på deres priser.

Naalakkersuisut kan desuden oplyse, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug siden vinteren 2011 i samarbejde med detailbutikkerne, fangerne, indhandlingssteder og børneinstitutioner har forsøgt at afdække mulige grunde til de "høje priser", samtidigt med at man undersøgte indhandlingsmulighedernes geografiske spredning i forhold til, hvor i landet de levende ressourcer rent faktisk er.

På den baggrund har Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug iværksat en undersøgelse af børneinstitutionernes forbrug af grønlandske fødevarer, som forventes afsluttet i midten af juni 2012.

Naalakkersuisut vil selvfølgelig gerne opfordre til, at der i videst muligt omfang benyttes grønlandske fødevarer i de offentlige institutioner. Et øget brug af grønlandske fødevarer vil både være godt for handelsbalancen, miljøet og de grønlandske fangere og fiskere.

Naalakkersuisut ser frem til en spændende debat om spørgsmålet